

ostendant, ut partes essentiales in Sacramentis conficiendi adhibuisse; si id non ostendant, non immerito illos inter Archyia crepitacula referendos censemus. *S. Augustinus* non a verborum sono vim perficiendi Sacra menta derivat, sed ex præordinatione Divina, & Divinæ virtutis invocatione. En *S. Doctoris* verba: *Nam & in ipso verbo aliud est sonus transiens, aliud virtus manens, hoc est verbum fidei.* Ad tertium quod attinet Novatorum argumentum, etiamsi tropologicam *S. Hieronymi* loquutionem admittamus (quæ jure admittenda non esset, cum Novatores nostri mysticas, & tropologicas Patrum interpretationes in dogmatica Theologia ne hilum quidem valere dicant) nihil inde proficient. Quid ita? quia demonstrare tenentur concionem, seu verbum vitæ non dispositionem ad Sacra menta recipienda fuisse, quod nos libenter admittimus, sed tanquam essentiale Sacramenti partem concionarioia verba Patres adhibuisse. Quarta tandem Novatorum ratio ex *S. Ambrosii* auctoritate desumpta, vera est sine capite fabula; *Ambrosius* enim per Crucis Dominicæ prædicationem, non concionem intelligit, sed ipsa verba consecrationis; concio enim ad aquam non dirigitur, sed ad audientes; verbum vero, de quo *S. Ambrosius* loquitur, ad aquam tendit; unde *S. Pater* cit. loco: *Quid vidisti?* inquit, *aquas utique, sed non solas: Levitas illic ministrandæ, sumnum Sacerdotem interrogantem & consecrantem.*

C A P U T S E C U N D U M.

De Sacramentorum Auctore.

S. I. *N*on pauci sunt ex antiquioribus Scholæ Theologis, qui existimant, fuisse quidem Jesum Christum Sacramentorum omnium Auctorem, sed non immediatum; Eucharistiam, Baptismum, Ordinem, Pœnitentiam, & Matrimonium ab ipso immediate instituta; cetera vero Apostolos, secundum potestatem, quam a Jesu Christo habuerunt, instituisse; Novatores nostri Eucharistia dumtaxat, & Baptismi Sacra menta a Jesu Christo, cetera vero ab Apostolis & Ec-